

ГОСПОДНЯ МОЛИТВА

Луки 11:2-4, Матвія 6:9-13

For ever and ever.

Дорогі діти, наш Небесний Отець дуже любить нас і хоче спілкуватися з нами. Ми можемо спілкуватись з Ним, слухаючи і читаючи Біблію – Слово Боже, а також через молитву, яку Він чує, де б і коли ми її не промовляли. Навчаючи нас про молитву, Ісус каже: «5 А як молитесь, то не будьте, як ті лицеміри, що люблять ставати й молитися по синагогах та на перехрестях, щоб їх бачили люди. Поправді кажу вам: вони мають уже нагороду свою! 6 А ти, коли молишся, увійди до своєї кімнати, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму, що в таїні; а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно. 7 А як молитесь, не проказуйте зайвого, як ті погани, бо думають, ніби вони будуть вислухані за своє багатослів'я. 8 Отож, не будьте подібні до них, бо знає Отець ваш, чого

потребуєте, ще раніше за ваше прохання!» (Матвія 6:5-8). Бог хоче, щоб ми зверталися до Нього з проханнями та подякою. У Святому Писанні міститься багато молитов. Гарними зразками молитви є Псалми. Вивчаючи Біблію, ми побачимо, як молилися Мойсей і Авраам, Яків, пророки, Діва Марія, Христові апостоли і сам Господь Ісус Христос. Саме Він дав нам найкращу молитву, котру ми називаємо Господньою молитвою або молитвою «Отче наш». Вона чудова! Ця молитва міститься на сторінках Святого Писання у Євангелії від Матвія 6:9-13 та Євангелії від Луки 11:2-4.

Молитва «Отче наш» починається такими словами: «Отче наш, Ти, що є на небесах». Про що вони кажуть нам? Про дещо дуже важливе, що ми повинні знати самі і розповісти іншим. Що ми маємо люблячого і милостивого Отця на небі. Він щоденно піклується про нас і дає нам все, що ми потребуємо для життя. Він віддав за нас найдорожче – Ісуса Христа, Свого Сина, який помер за наші гріхи і гріхи всіх людей на землі. Небесний Отець зробив нас Своїми дітьми так що тепер ми належимо до чудової Божої родини. Ми можемо сміливо і без жодного страху звертатися у молитві до небесного Отця, так само як діти звертаються до свого люблячого батька на землі. Наше ставлення до Отця повинно бути шанобливим і побожним. Мартин Лютер каже, що ми повинні боятися і любити Його. Боятися – означає мати дуже велику повагу і шану, і остерігатися робити те, що засмучує Отця. У Псалмі 102-му написано: «Як жаліє батько дітей, так Господь змилосердився над тими, хто боїться Його...». Отець ніколи не залишить і не покине нас. Він завжди поруч, готовий прийти нам на допомогу. З Ним надійно і спокійно. Він всемогутній і немає такої речі, котра була б Йому не під силу. Ось до такого Отця – милосердного, терпеливого, правдивого, справедливого, всемогутнього ми маємо привілей звертатися у молитві.

ПИТАННЯ ДО УРОКУ:

1. Як ми можемо спілкуватися з нашим Небесним Отцем?
2. Хто нам дав молитву «Отче наш»?
3. Як ще ми називаємо цю молитву?
4. У яких книжках Біблії міститься ця молитва?
5. Що Ісус навчає нас про побожність у молитві? (Матвія 6:5-8).
6. Якими словами починається Господня молитва?
7. Про що кажуть нам слова «Отче наш, Ти, що є на небесах»?
8. Яким є наш небесний Отець?
9. Який ми маємо привілей, як діти Божі?
10. Що означає боятися і любити Бога?